

de Forhandlinger, som have fundet Sted i det andet Thing. Jeg troer nemlig, at der ligger en ganske anden Anskuelse til Grund, end om en Embedsmand skal have et Par Hundrede Rigsdaler mere eller mindre i Indtægter. Det har forekommet mig, at deri har man villet give et Bink om, at Ministeriet bør have sin Opmærksomhed henvendt paa, at der ogsaa kan finde Besparselser Sted med Hensyn til disse Gageringer, og at Thinget ikke uden videre vil gaae ind paa at bevilge enhver Gage, selv om det endnu ikke er kommet til Afgjørelse, hvorledes Gageringsreglementet skal bestemmes; thi jeg troer paa den anden Side, at ikke enhver Bestemmelse af Gager for enhver Embedsmand i Landet er paa den Maade gienemført, at der ikke skulde kunne findes enkelte andre Poster end de, ved hvilke man har fundet Gagerne at være for høie, som burde være nedsatte. Naar det er blevet anført, at en saadan Fremgangsmaade er farlig for en uafhængig Embedsstand, at det, at have en uafhængig Embedsstand, er et stort Gode, og at man bør søge at erholde en saadan, forsaavidt man ikke allerede skulde være i Besiddelse deraf, da troer jeg, at det er en almindelig Sætning, som vist faa eller maastee Ingen af den ærede Forsamling vil benægte. Men det forekommer mig ikke, at denne Sætning har nogen Anvendelse paa det Spørgsmaal, i Anledning af hvilket den blev anført. Det forekommer mig nemlig, at det skulde være høist syndeligt, om en Embedsmand ikke skulde vide med sig selv, om han var i Besiddelse af et Embede, som var overflødigt eller ikke. Deri troer jeg, at man maa sætte Forskjellen. Der gives forresten i Landet ikke mange Embeder, om hvilke det kan siges, at de ere overflødige, og jeg skønner derfor virkelig ikke, hvilken Indskyldelse det kunde have for de andre Embedsmænd, dersom Thinget kom til en Anskuelse om, at et enkelt Embede var overflødigt. Men, naar det tillige er blevet anført, at Rigsdagen hverken er berettiget tit at afskedige en Embedsmand eller til at nægte Gagen til ham, da troer jeg, at deri ligger en aldeles urigtig Anskuelse om de constitutionelle Forhold. Det er vistnok rigtigt, at Afskedigelsen af en Embedsmand henhører under den executive Deel

af Regjeringen; men derimod troer jeg, at det er indrømmet af Alle, at i en Finanslov maa enhver Post enten kunne bevilges eller nægtes, saa at jeg ikke troer, at der kan være Tvivl om, at Rigsdagen maa have Ret til at bevilge eller ikke at bevilge en Gage til en Embedsmand. Man har ogsaa paaberaabt sig, forsaavidt det har været omtalt, at der er blevet nægtet Gage til en enkelt Embedsmand, at man derved intet finantstelt Udbytte har havt, at man, naar man ikke vilde bevilge Gagen til denne Embedsmand, dog maatte tilstaae ham det fulde Beløb i Pension.

Uden nu at indlade mig paa, hvorvidt dette virkelig i dette Tilfælde forholder sig saa, skal jeg blot gjøre opmærksom paa, at det er ikke blot det finantstelte Udbytte af en saadan Nægtelse af Gagen, som kan bevæge en Forsamling til at tage en saadan Beslutning. Det er her atter et Princip, troer jeg, som ligger til Grund, og som er et ganske andet, end om der virkelig indvindes et eller to Tusende Rigsdaler, — og det er det, som man vil udtale, naar en Forsamling tager en saadan Beslutning, — nemlig at der herfor ligger den Anskuelse til Grund, at man ikke vil give Penge til et unødvendigt Embede i Landet.

Ordf. Jeg skal tillade mig i størst mulige Korthed at imødegaae nogle af de Bemærkninger, som den høitærede 5te Rigsdagsmand fra Kjøbenhavn (Orsted) har fremført i Anledning af de Foredrag, den ærede 1ste Rigsdagsmand fra 9de Kreis (Dahl) og jeg have holdt angaaende Sporternes Inddragning i Statskassen. Den høitærede Rigsdagsmands Hovedindvending er, som mig synes, det Tab, som Statskassen præsumeres at ville lide ved en saadan Foranstaltning. Jeg gaaer ud fra den Forudsætning, at Statskassen aldeles ikke vil lide noget Tab, idet jeg mener, at det burde fastsættes, at det Beløb, som nu erlægges til Embedsmændene i Sportler, fremdeles skal tilflyde Statskassen, hvilket kunde opnaaes derved, at Sportelsatserne fastsattes saaledes i den nye Sportelov, som jeg forudsætter maa udfomme, at det, efter Sporteljournalernes Veiledning, kan antages, at et saadant Beløb vil indkomme. Forsaavidt den høitærede Rigsdagsmand har bemærket, at Embedsmændene